

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 28. Probatio per ignem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

feminas via longa & lutosa absterret, non parvulos jejunium, quod tunc servabant, ab hoc itinere retardat, sed tria ferme hominum millia monasterii fores circumstant. Interrogant Monachi, cur venissent. Et pluribus respondentibus, se ideo adesse, ut a dubitatione sua liberarentur, & veritatem explorarent, Monachi: *Qua ratione veritatem explorare vultis?* Clerici: *Magno rogo accenso probetur, vera esse, quæ de Petro Papiensi affirmatis.* Monachi: *Quo fructu vestro id fiet, & quem bonorem Deo dabitis?* Responderunt omnes: *Simoniam vitium vobiscum abominabimur, & Deo gratias agemus immortales.*

§. XXVIII.

Probatio per ignem.

Nec mora, eriguntur a populo duæ strues lignorum juxta se positæ. Longitudo utriusque erat pedum decem, latitudo quinque, & altitudo quatuor atque dimidii pedis. Inter utramque vero pyram semita unius brachii erat, siccis lignis strata. Inter hæc cantantur Psalmi & Litaniam, monachus, nomine Petrus, eligitur jussu Abbatis ignem intraturus, & ille prius celebraturus Missam ad Altare procedit, quæ magna devotione cantatur, Monachis Clericisque collacrymantibus. Ut autem ventum

G 3 est

Sæculum XI.
A.C. 1067.

Sæculum XI. est ad *Agnus Dei*, quatuor monachi, unus
A.C. 1067. imaginem Crucifixi, alter aquam bene-
 dictam, tertius duodecim cereos bene-
 dictos & accensos, quartus thuribulum
 plenum, portantes ad succendendum li-
 gnorum pyras procedunt. His igitur
 conspectis, clamor omnium in cœlum at-
 tollitur, & *Kyrie eleison* flebili ore can-
 tatur. *Iesus Christus* invocatur, ut ve-
 niret, causamque suam defenderet. In-
 tercessio *S. Mariæ Virginis*, *S. Petri* &
S. Gregorii petitur.

Tunc Presbyter perceptis salutaribus
 Mysteriis & expleta Missa, Casulam
 exiit, cetera Sacerdotis indumenta reti-
 net. Portans Crucem Litanias cum Ab-
 batibus & Monachis recitat, & sic ad
 frues lignorum, jam ignitas, appropin-
 quat, populo ad Deum exclamante, &
 eventum ingenti affectu expectante.
 Mox cunctis imperatur silentium, ut con-
 ditiones, quibus hæc probatio fiebat, ex-
 audiri possent. Eligitur Abbatum unus,
 disertus & clamorosus, qui Orationem, in
 qua conditio petitionis ad Deum conti-
 nebatur, populo prælegit, quam cum
 omnes laudassent, iterum alius Abbatum
 silentium petit, & elevans vocem ser-
 mone ad omnes directo ait: *Viri Fra-*
tres & Sorores, pro salute animarum ve-
strarum, teste Deo, hoc facimus, ut dein-
ceps a Simoniaca Lepra, quæ fere jam to-
 tum

tum sordidat mundum, caveatis. Scia-
tis autem Simoniacum contagium usque
adeo noxium esse, ut cetera crimina huic
comparata vix ullius momenti esse videan-
tur.

Sæculum XI.
A. C. 1067.

Duo jam rogi maximam partem in
flammivomos carbones conversi erant,
& media semita ignitis prunis ita æstua-
bat, ut usque talos euntis pedes (quod
postea experientia patuit) infigi possent,
cum Sacerdos & monachus Petrus, ju-
bente Abbate, hanc orationem magna
voce, flentibus largiter tribus hominum
millibus fudit ad Dominum: *Domine
Jesu Christe, tuam Clementiam exoro, ut
si Petrus Papiensis Simoniace Florentinam
invasit Sedem, in hoc tremendo judicio ad
adjuvandum me festines, & me illæsum
conserves, sicut quondam tres pueros in
camino ignis ardentis incolumes præsti-
tisti.* Omnibus, qui aderant, respon-
dentibus, *Amen*, interrogatur populus,
quamdiu vellet, ipsum in igne manere,
qui dixit: *Sufficit, si pedetentim per me-
dium flammarum transierit.*

Tunc igitur Petrus, dato acceptoque
a fratribus pacis osculo, signo Crucis se
muniens, & Crucem Christi ferens, in
quam oculos fixerat, nudis pedibus, hi-
lari vultu, lento gressu flammam intrat.
Inter duos quidem rogos ambulans ali-
quantisper spectatorum oculis ereptus
est,

*Desid. Cas-
sin. Dialog.
lib. 3.*

Sæculum XI. est, sed brevi semitam emensus, sanus & incolumis emergit, nullo apparente ignis vestigio. Flammarum impetu commota aura capillos agitavit, Albam lineam, Stulam & Manipulum circumegit, sed nulla ejus corporis pars ne quidem pedum pili combusti sunt. Ipse postea narravit, quod ex igne egressurus notasset, Manipulum sibi de manu fuisse elapsum, & in medium flammarum regressus eum tulisset. De igne egressum, cum iterum vellet intrare, prohibuit populus pedes ejus deosculans. Beatum quisque se putabat, si minimam vestimentorum ejus partem tangere daretur, dum tandem a multitudine confluentium magnis viribus Clericorum expeditur. Laudes Deo omnes cantant, fluentibus præ gaudio lacrymis, Simon Petrus magnis encomiis sublimatur, Simon Magus ut stercus pedibus conculcatur.

Hæc ex Epistola Florentinorum, quas statim ad Alexandrum Papam dederant, rogantes ut civitatem suam a Simoniaca peste liberaret. Quibus cognitis Alexander Petrum Papiensem ab Episcopatu deposuit. Porro Petrus Episcopus Papali judicio se submisit, monachis reconciliatus est; quin & ipse in Monasterio Septimiensi Cucullum induit. Successorem in Sede Florentina habuit alterum Petrum,

Ital. Sæc. to.
3. p. 95.

Petrum, quem, ut a Simoniaco discernerent, Catholicum dixerunt.

Sæculum XI.
A.C. 1068.

Petrus vero Monachus, patria Florentinus, ex genere Aldobrandinorum, cum monachum in Valle umbrosa induisset, jubente Joanne Gualberto boves & asinos ad pascua egit; unde abstractus Præpositi munus in Monasterio Passiniani obiit. Post ignis superati prodigium Comes Bulgarus Joannem Gualbertum rogavit, ut Petrum monasterio Ficedensi Abbatem præficeret, & obtinuit. Tandem Cardinali & Episcopo Albanensi creato nomen tamen Petri igniti a veteri miraculo hæsit.

§. XXIX.

Hugo Candidus Legatus in Hispania.

Hugo Candidus Presbyter Cardinalis Legatus Alexandri II. Papæ Concilio interfuit, jubente Sanctio Ramiro Rege Arragoniæ, in Monasterio Leirensi decima octava Aprilis, anno Regni ipsius sexto, scilicet anno reparatæ Salutis millesimo sexagesimo octavo, celebrato. In hoc Concilio actum est de confirmandis privilegiis hujus monasterii, quorum causa Sanctius Episcopus Pampelonenis & Abbas Leirensis Romam missus fuerat. In eodem Concilio, ut conjectura est, conati sunt Præsides abrogato ritu Gothico seu Mozarabico, Ritu

Sandoval.
Pamp. fol. 4.
v. Cassart.
tom. 9. Conc.
pag. 1197.
1181.

G 5 Roma-